

Od dvanaest godina am, od g. 1883. brijaju oni često napadnuti; navalilo se na njih, grdilo se ih svakojakim rječnim tako da je smatrala političku oblast i c. k. oblast sigurnosti svojem dužnosti čuvati ih po oružnicima kad su oni iz svog stana u sabor ili iz sabora u stan ih, isto tako kad bi oni posli na šetnju, dok bi iz grada izlaši. (Glosati: krasni odnosaji!) Nakon toga zavladao je ipak nekakav mir; nije bilo više toličnih pogodjivanja i uvala; ali u predzadnjem sat edanju, mislim, postavio je uprav gospodin zastupnik Bartoli sa drugovi interpellacijom, kojom se je pritužio, što se previse oružnici po ulicama izteču.

Nu to je nestalo oružnikah sa ulice, to se je, kako smo čuli, izručilo našu zaštitu mjestnom redarstvu.

Što možemo mi očekivati od toga nijesnog redarstva, to smo mi već češće razkusili. Kad se je pripravljala demonstracija na ulici, na trgu ili na trgovisu, i čim smo se mi približili do tlocrta ulici, trgu, nestalo je najednom mjestnom redarstvu, samo da ništa nečuo i neviđe.

To se je dogodilo i dne 11. janara tg. Dotični dogodaj prouzročio je, da smo mi Poreč zapustili.

Mi smo sjedili u gostionici, u jedinoj, koju možemo u Poreču dobiti, i u kojoj bijasno — to rado priznajem — od gostioničara, jednog Talijana iz Italije, vrlo dobro gledani; sjedišmo u prizemnoj sobi kod večera; tada dođe hrpa ljudi pjevajući i vičući kao biesma pred gostionicom i pred sobu, u kojoj bijasno mi zavirili sato u sobu, te se podali zatim u druge prostorije iste gostionice uveriv se prije, da imade u našoj sobi i drugih ljudi, naime činovnika.

Cim se rečeni činovnici odaljile, nabrula je četa autrag, postaviv se na hodniku pre nošnji vrat; tada započele vikati pjevarje ili pjevari učilište poznate pjesmu „Nella patria de Rossetti non si parla che italiano“ — t. j. da se u domovini Rossetti-a, kamo ubraju i Istru, nesmaju govoriti nego talijanski — čim se je stalno proti nama demonstriralo; te bijaske predigra onomu, što se je slijedećeg dana i dne 14. janara u saboru odigralo.

Sko rovski član recene hrpe otvorio je vrata pogledav biesno u sobu, drugi udarali su na zatvorenu stranu sobnih vrata tako žestoko, da se je i ta stran otvorila.

Za trajanje čitave demonstracije nebijasne vikoge viditi; da pače ni gostioničara, vajda od straha pred biesnecima demonstranti redarstvene straže nebjauše bližu, a radi oružnika se je interpeliralo i tako ih je nestalo sa pozorišta.

I tako bijasno posve osamljeni. Pošto je gospodin zastupnik dr. Bartoli uprav ovđe, to kažem, da sam od nekoga čuo — nekogij zastupničiju bijuju na prvom podu, njega nebijasnu tuj — da je on spomenuti čin od 11. janara na večer, kad mu se je o tomu pripovedalo, „barbarstvom“ okršio. Mogao bih navesti osobu, koja mi je to kazala.

Na hrvatske i slovenske zastupnike napada se i drugdje; tako se je dogodilo kanoniku d.r. Volaricu, bivšemu zemaljskom zastupniku, dne 16. janara u Gračiću, gdje se je na stan njegovog prijatelja i župnika od strane talijanskog pristupa uhabicavo kamenjem preko kilograma težkim (Čujte! Čujte!) radi česa se već skoro pol godine sa iztragom zavlči. Dr. Laginja došao je dne 26. aprila u Poreč kadno se tamo obavljali izbori fiducijski. Stupiv posve mirno sa svog voza pošao je u grad, te ga je odmah pošta slediti hrpa od možda 100 osoba vičući i demonstriraju svakojako sve dok je unišao u zgradu c. k. kotarskoga poglavarstva.

Na povratku dalo mu je isto kotarsko poglavarstvo oružniku strazu od 6 ili 7 muževa. Nu začajna je, gospodo moja — to sam razabralo iz jednog pisma — da se je občina Poreč prizužila nemjestrstvu proti kotarskomu poglavarstvu radi toga, što je ono d.r. Laginja pred demonstranti stišlo (Čujte!) a takovoj občini izrečena je zašita nad hrvatskim i slovenskim zastupnicima, občini dake, koja se tuži ako se štiti zastupnicu!

Jos par slučajeva. Prešloga mjeseca, mislim dana 11., 12., 13. junija, branili su odvjetnici dr. Laginja i dr. Trnautić tri dana u Rovinju. Prvoga dana u jutro najmisli stan, nu na večer bijasne im taj stan od kazan, po svoj prilici za to, jer se je dotični bojno demonstranta, koji su danju proti obnoviti odvjetnika demonstrirali, i tako su obnoviti odvjetnika na većer morali iz Rovinja u Pulu putovati na prespanje, a slijedećeg dana u jutro opet u Rovinj doći, nu većer natrag u Pulu, te opet trećeg dana doći u Rovinj, da tuj vrši svoju odvjetničku dužnost. Glas o takovom postupanju prenesao se i preko Učka. „Kultura“ širi se poslije diba i u našem Veloskom kotaru. Bilo je zadnje doba slučajeva, da se je napalo na muževe, koji hrvatski čute i glesaju.

Positione izbora fiducijsara u občini Veprinac — čiji načelnik bijaske takodjer kandidat

talijanski u dvih izbornih kotarima, ali jo uobič propao — koji bijas je obavljen u privatnoj kući istoga načelnika i talijanskog kandidata, napuli su i pogrdili muževi, koji su kod načelnika i talijanskog kandidata čitav dan jeli i pilili, hrvatski čuteće birača Nina Baćića i vrlo zasluznoga kapelana, koji bijas je od Njegova Veličanstva odlikovan, Franu Zupanu i drugu iz Poljana. Županu isto občine bijas je 180 vinskih trta posjećeno, što se tamo još nikad dogodilo niti; nekome drogovalo biraču, pristaši hrvatske stranke posjećeo 230 trta. Isti načelnik, nosioce tako zavran kulture u Istri, služio se proti spomenutom kapelanu. Franu Zupanu u Poljanu, kad je ovaj sa sv. Otmistom k ledjama bolestniku išao, takovim izrazom, da je kapelan morao proti njemu uložiti prijavu radi uvrđene kao svećenik i kao osoba, a po svoj prilici i radi bogodogrđu.

Da, talijansko-istarska kultura napreduje kod nas neprestano predstavljajući se uvek u toj lejšprem svjetlu; i jučer primio sam iz Podgrada brojav, kojim mi se javlja navulinu naše birače od strane onih, koji su tom kulturom objednuti.

Za sada neću, da dulje opisujem tu kulturu ostavljajući to možda za drugu prigodu. Damas hoću, da se dotaknem još samo par drugih točaka. Kako se obavilo pučki popis god. 1890., navesti će za to samo tri primjera iz političkog kotara Poreča, a sudjelio je i načelnik občine Buje, našli se je kod popisa 774 Talijana, 4 Slovenaca i 35 Hrvata.

Spominjem ovaj mjesto radi toga, jer se je o jednom poslu zadnje doba govorilo i još će se po svoj prilici govoriti, i jer su se po svoj prilici oblasti na to brojke pozvali kod dotične rješište, i pozvati će se na to da po svoj prilici, budući li primjerice imali odlučiti o napisih na službenim tablama i itd.

Ali ja Van kužem, gospodo moja, da se svatko osvjeđodi može, dodjite u Krasicu, te čete viditi i čuti, da se u svih kućam tamo služe jedino hrvatskim jezikom. U mjestnoj občini Umag, koja spada također pod kotarski sud u Bužu, našli su u Lovrečici (Sv. Lovreč) 923 Talijana, 11 Slovenaca i 113 Hrvata; u Materadi 816 Talijana, 7 Slovenaca i mjestnog Hrvata. Uprav danas osam dana govorio sam sa trojicom muževa iz toga mjeseta, koji su priznali, da govoriti u Lovrečici talijanski samo jedna žena, koja je došla, kako se čini, u Rovinj, tamo, svrđi govorje hrvatski, a to isto kazao mi jedan mož za Materadu. Tako se provadaju popisi pučki i na temelju toga stvaraju se odluke o školama, napisih na jeziku u uređih itd.

Još jedno drugo pitanje hotio bih ovdje spomenuti, o kojem se je razpravljalo jutro u slijednici od 22. oktobra 1902. Radilo se o pitajući jednoga liečnika, kojega je c. kr. ministarstvo u Trstu posve nezakonito občini Buzet naručilo. Molbenički odbor stvorio je tada slijedeći zaključak (čita):

„Molbu se odstupa visokom c. kr. ministarstvu unutarnjih posala sa pozivom, da taj posao najstrozje izpiši i potrebita poduzmine, da se tako avestrano pravu i zakonu zadovolji.“

Gospodio moju! Posao taj je članom visokog učilišta, napose onim molbeničkog odbora posve dobro poznat. Gospoda bijahu ogorenja kad sam im na temelju spisa stvar razložio, te označio čin, što no ga je namjestrstvo i dijelomice također zemaljski odbor počinio, izričito nasiđen.

(Konac slijedi).

Iz carevinskoga vieća.

Razprava o Celju: glasovanje, kako ste jur javili, prošlo je. Stavka od 1500 for. za teku godinu u proračunu od preko 600 mil. for., o kojoj se je toliko razpravljalo ustećeno i pisaneno, već preko pol godine, i koja je dala povodu razbijiti koaliciju i padu koal. vlade, primljena je poslije koli bune razprave, koja je utorka dne 9. t. m. započela u središtu srušila. Kod razprave izticali su protivničke stvarke samo to, da se tim dira u njemačkoj zemljište, da je to branjenje ujmačkog posjedi, i radi toga, da se nedozvoli „slovenske gimnazije“ u Celju. U tom smislu su govorili: ljevičari Haase, Hallwicht, Kokschinig i Mengen; divljaci (između ljevičara i njemačkih nevjonalaca) Kraus, Forreger i Hofmann — Wellehofer njemački nacionalac, kao i kršćanski socijalac Polzhofer. Ovaj se je upisao u govornicu za, a govorio je proti, i bio tako uvođenje jednoum zastupniku, koji bi bio za govorio, a među ovim bijahu dr. Laginja, Spinčić, dr. Gregorec i još neki Slovenci. Škola je obosit, što nije došao do rieci dr. Gregorec, koji pozaučio kako dobro okolnosti i koj za dobro ubosti. Govorili su u ostalom da dva štajerska Slovenca, oba iz Hohenbavaria kluba: među prvimi Vojničak, kao glavni govornik Robić. Prvi je doneoac cieli materijal, koji govorio za, i kojeg nisu mogli posbiti srčane bolesti gospode jevičarni, nacionalac i antisemit. Drugi je pobio kratko, jezgrovito protivnike. Naišlo je buko bilo je, kad je go-

vorio zast. Kaltenegger, konservativac, izabran i 16. t. m. kod proračuna ministarstva trgovine i preporučiv, da se uvede jezikovna ravnoteža i pravnost kod pošta i brojjava u Istri.“

Zajedno se svaki dan 11—12. rata. Pročasna razprava od 10 blizu 5 ili 6.; razprava o promjeni civilne procedure od 8 blizu 12. — U sjednicama vladu nesmosa vrućina.

Brzojavni pozdravi
pri g o d o m 25 g o d i s n i c e
„Naše Sloga“.
(Dalje).

Pazin. Velikim pokojnikom slava! Živilj ustrajni borci. U borbi četvrt vijeka gledamo bolju budućnost. Lindarci i Novačani.

Pazin. Uzkrisiteljem hrvatske svetišta slava! Pičanci, Gologorčići i Kerbunci.

Pazin. Slava sakupljevima učestnikom na hrvatskoj svećanosti. Gračićani.

Pazin. Istarski Hrvati osjećeni blagoslovljenim trudom velikana svojih, harsnoj duhom učestvuju jubilaru i velebnou slavi. Vječnaja pamjat uzkrisiteljem hrvatske samosvesnosti. Na zdar jubilaru i hrvorcem učestnikom narodnog pira. Bog i Hrvati. Obitelj Marjanović.

Pazin. Vrli poborniče, uztrajni zagovaratelji hrvatskih pravica od vajkada spajajuće Istru prigodom današnjeg goda čestita jedan Dalmatinac.

Plomin. Izvojevala čim prije zlatnu slobodu našemu narodu divna „Naše Sloga“. čijim utemeljiteljem kliju slava! Urednik i njegovom pomoćnikom srlačući živio! Članova hrvatske čitaonice u Berscu, Istra.

Podgrad. Veselite se na srebrnom pira tjeđnik! Užrštite se i recite: Zlatni pakao pir mora biti dnevnika: Crala nam „Sloga“ i Živilj! Dubrovčić, Brajša, Baksa.

Podgrad.) Slogom rastu male stvari, a nesloga sva pokvari! Franju Marotti.

Pula. Srdačno čestitamo slavnosti glasila, koje je probudio narodnu svest u tužnoj Istri. Puljski rodoljubi.

Pula. Narodnom slavlju pridražuju se čitaonica i podružnica Medulin.

Rižica. Probudjeni, ovjenčani vencem crvenih karanfilu kitimo danas tebe, buditeljici, uzkrisiteljici hrvatskoga roda mile nam Istru, koji tvojom zastugom prednjači hrvatstvu u težkoj borbi. Zdravo, zdravo! miljenice naša. Samo napred, neputljivo pedlja. Urnebesno: glava svjetlim istarskim pobornikom. Živilo dični urednik! Bog i Hrvati. Seršić, braća Frančić, Katančić, Matješić, Bonefačić, Barbalić, Granić, Milaćić, M. Seršić.

Rižica. Živila „Naše Sloga“! Živila se i napredovala na mnoga ljeta! Tone Šterk.

Senj. Krasnoj slaviću „Naše Sloga“ pridružuje se narodna čitaonica senjska.

Sežana. Nevstrašena boriteljica za narodno zavest živila „Naše Sloga“! Zbrani rodoljubi u Sežani.

Sisak. Žalim da nemogu biti osobno dionikom današnje proslave, te iz dna mojega srca kličem: živila „Naše Sloga“! Živila Hrvatska! Steidle.

Spljet. Veselit u hrmom srcem učestvujemo današnjoj slavi: Živili na predstraži junački čuvari hrvatske misti. Živili umni osvjetitelji mukotrpne Istre. Trumbić, Miljačević, Skarica, Sabić, Tomaseo, uime svoje i drugova.

Spljet. Kaošto dosad, tak i odssada bita uvjek na braniku narodnih nam svećinama u našoj ubavoj posestvima pokrajini. Neš sveto ime „Sloga“ bude van i unapred ložnikom. Nedopuštajte, da se brada diele već ih držite okupljevi oko barjaka „Sloga“. Na svom putu ne sustaji, već da vam dobro Bog doživjeti zlatni pir i okušati dozrije plod tako trpnog truda. Živilj! Spljetska Čitaonica.

Spljet. Čestitamo slavnoj junakinji hrvatskih prava. Napred! „Jedinstvo“.

Spljet. U mrtvli Istra spaša, Sad je budna Bogu hvala, Sto je budna „Naše Sloga“, Zasluga je tvoja mnogo.

Pučki List*.

So. Petar u Šumi. Svečanosti miljenice „Naše Sloga“ pridružuje i se „Hrvatska Čitaonica“.

So. Petar u Šumi. Mila „Sloga“ i unapred kripsi vjeru, mnogi ljubav, štititi pravobjednog puka. Hrvatski rodoljubi. (Konac slijedi).

* Upravo nam je istaknuto, što je oto i sam g. Marotti uvidio, da bijas je na krovu putu dok je niozao razduš i neslogu modju užilim narodom. Op. ured.

Dru Anti Starčeviću

prirodnom
otvorenja volebnog doma,
što mi ga je haran podigao narod.

Na obzorje natimrena neba
Divno se je pomolil sunce.
I velična u prozore, vječka
Obasjalo gore i vrhunce.

Kad mu svjetla trak na zemlju pade
Bje kô s neba da se tries obori,
Kamo dospire i štrogod zahvatni
Sve noplumti — da plamenomgori.

Vatra planu... žarki, višnji plamen
Tebe mi se dohvati junaka,
I etera u visine gorde
Krila Ti se uzvinula jaka.

Dah slobode prometnu Te divom,
Kô u lava — velja Ti je snaga,
Robstva uze ruši i obaraš,
Da za vazda nestane im traga.

Gordim mačem na dnošmana srcaš,
Roblje trgaš iz stoljetne uze,
Narod kličke... Tebe pobornika
Blagoslovju zahvalnice suze.

Zato danas domovinu harna
Divnim darom svog se sjeca sin
Bajnem domom — komu svaki kamen
Poput sjajna kriesi se rubina.

Svaki rubin suza j' zahvalnica
Što je narod od radosti lije
Doklen Tebi vodi i prvaku
Oko čela lov-vienac vije.

Zelen-vienac što nikad ne vene
Kô ni Tvoja svenut neća slava,
Jer si prvi na obrani stao
Na obranu domovinskih prava.

Živ nam bio poborniče vrli,
Dočekao uskrnsute rođa,
Kojim će nam moć se vrnut davna,
A i s njome željena sloboda.

Nek Ti starcu bieli oti dvori
Stanoni budu mira i pokoj,
Uz tu želu još Ti pozdrav šalje.
Hrvatska ta tužna Istra moja.

Emin.

Franjina i Jurinu

Fr. Ma smo već dobrahno ostareli, Jurino
moj!
Jur. Teče nam dvajset i peta.
Fr. A kakvih je bilo među temi?
Jur. Jo, najviše žuhkeh.
Fr. Hvala Bogu, da smo i ovakovi.
Jur. Pravo deš!

* * *

Fr. Ma ko fino vino ima naš Govanin,
kako da je s Talijom.
Jur. Bit će njegove kontije va Pulje,
kade kunašna s kontijom staroga ka-
pursala.
Fr. Justo dobro, da si me spametil, kupuje
još kože te vaš kapural?
Jur. Bravo da si. Nekemu starcu je dal
za kožu celu flirin, da gre za njega
glasovat, pak ni bilo glasa ni flirina.
Fr. Ali ma mi je lipo zafrigat.
Jur. Kako merita trgovac s ljudskom mesom.

Različite viesti.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri. Iz Sajini (ob-
ćina Barban) žalje nam osobiti prijatelj
naša družbe 25 kruna, koja svatu sakup-
ljena bješće u knji kapelana Sajinskoga
među njegovim prijateljima prigodom crkve-
nog shoda na dan sv. Petra. Ta je na pro-
slavu 25-godišnjice dijelog lista „Naše
Sloga“ želeći, neka ovaj list nadje medju
narodom što više predplatnika, ter neka
probudi i osvisti vas pak na temelju
vjerskom a u dušu narodnom.

Sakupio je veleć gosp. Ante Nedvđ
prigodom sv. berme u Marezigali od pri-
sute gg. svedenika 10 for. od kojih 5 for.
za istarsku 5 for. za ljubljansku družbu.

Svečanosti otvorenja „Starčevićevog
doma“ u Zagrebu nadaknili su, sjajem,
mužtvom naroda i odusevljenu pri-
sutnih svako očekivanja. U predvečer sve-
čanosti bijase sjajna bakljada, kod koje
je sudjelovalo do 20.000 naroda iz svih
hrvatskih pokrajina. Dne 17. bijase sve-
čana sv. misa, blagoslovljene i izruba doma-

Na skupštini obdržavanoj 17. t. m.
bijase 700 prisutnih, a proša je u naj-
većem skladu; kod banketa bijase prisut-
nih 400. Veliko odusevljenoje vladalo je
čitavo vrieme.

Medju učestnicima te narodne svečanosti
nalazili se i naši prvaci gg. dr. Laginja,
prof. Spinčić, dr. M. Trinajstić, dr. D.
Trinajstić i deputacija istarskih gospodra
iz Voloskoga kotara, koja je predlaže sva-
čaru u ime istarskih krasonica krasan
Nadamo se, da će nas koji od prijatelja
izvestiti o toj narodnoj svečanosti, ete-
nije donašamo brojazne čestitke trča-
skih družava i pojedinačna — u koliko su
nam do sada poznate:

Klub stranke prava, Zagreb. Narodnoj
svečanosti u duhu pridružujemo se i mi.
Danasnoj svečar bio nam uzorom ustraj-
nosti, odlučnosti, nesrečnosti, pak čemo
doživjeti, oživotvoriti njegovih i naših
ideala. Živio dični Starac! Za političko
društvo „Edinstvo“

Mandić. Dr. Starčević, Zagreb. Na skromnom
daru, što Vam ga danas harni narod za-
ogramne Vaše zasluge pružio, srdačno
cestitav vratom uživali ga, dugu,
dugo na sreću Hrvatske! Vaš stovatelj
Mandić.

Dr. Ante Starčević, Zagreb. Kako ste
dočekali dovršenje zgradbe, tako, da Bog,
dočekali i ujedinjenje naroda!

Polić, Kocijan, Suligej, Vouk, Muka,

Babuder, Korban.

Glavna skupština družbe sv. Cirila i
Metoda za Istru obdržavati će se dne
25. t. m. u prostorijah druživa „Zora“ u
Opuzi. Vidi „Poziv“ na četvrtoj strani.
Iz Podgrada poslao nam prijatelj po-
dujili opis srdačnih demonstracija i če-
stitaka izkazanih tamošnjim našim privakom,
napose obilježenom zastupniku gosp. Sl.
Jenko prigodom netom minulih občinskih
izbora. Bude li nam iola moguće, donijeti
čemo taj opis u budućem broju.

Iz Pule pišu nam 16. t. m. U nedjelju
dne 14. t. m. konstituirala se u ovdješnjoj
„Citatnici“ podružnica družbe sv. Cirila i
Metoda običnim načinom. Glavnu družbu
je zastupno odvij perovđaj g. dr. Ivan
Zuecon i tako otvorio skupštini. Izabranu
su u ravnateljstvo: gg. Mihajlović Franjo
ravnatelj, Josip Tomazin tajnik, dr. Zuecon
blagajnik; a zamjenici Ivan Spik, Ignacij
Stiglić, Srećko Cotić, odaslanik za skup-
štinu družbe g. dr. M. Laginja. Članova
se upisalo do sada preko 100 a biti će
ili sve više čim ljudi budu razumjeli bolje
svrhu.

Dne 13. u noći premijnuje vredni
naš mladić Josip Babić iz Ližnjana, koji
je svršio gimnaziju riečki i dobrim usje-
hom položio izpit zrelosti tam. Bio je
zadnje vrijeme pospen u pisarni g. dr. ra-
Laginja, te se je marljivo pripravljao za
jurističke nauke. Žalostni mu do kraja ro-
ditelji, prijatelji i znunci, a osobito narod
naš čuti užasnu nesreću, koja je ja-
teku smrти ovaku čestitu mladiću, koji
izzezen u svjetu svoje mladosti. Vječni mu
pokoj a roditeljem potrebite srčanosti!

Konstituiranje uprave u Piću. Dne
13. t. m. konstituiralo se u Piću novo
izabrano upravno vijeće izabav predstoj-
nikom uprave g. Ivana Roviša a zamje-
nikom mu g. Antuna Kurelića.

Neumjestno zadirkivanje. Prijatelj nasi
je upozorio, kako ovdasni „nepoznat“
listic „R. Popo“ u br. 456. donosi iz
Kotoru zlobnu vest, da su tobož bokejški
načelnici nakonli složno postupati proti
gimnazijalnom profesoru Masher-u, koji
du je izrazio uvrijeđljivo o Bokejšu.

Pregledali smo točno dalmatinske lis-
tote, pak smo doista našli, da raju katarski
automaši i Srbi proti g. profesoru Masher-u,
odličnomu učitelju i rodoljubu, i to jedino
za to, što neće, da puše na autonomaško
srpski rog t. j. neće, da slijepe služi
protivnikom svoga roda i jezika.

U tom zadirkivanju „pobožnog“ lističa
nalazimo novi dokaz, da će on biti s ko-
jim, makar i sa životom, samo da može
ulariti po Hrvatu ili Slovenscu, koji neima
njegovih dionica.

Kako izvještaju novine — takodj

slavenska i Službeni „L. Osservatore Tri-

stino“ priobčuju kao telegram svoj i međe

u zaporku „Car. Bur.“ da je zastupnik pl.

Burgstaller kod razprave o pukom skol-
stvu postavlja rješenju, gledajući ustrojenja
talijanskoga učiteljstva u Trstu. Isti list
je veli ni rieči o tom, da je govorio zast.
Spinčić kod razprave puščkoga školstva,
gdje se je dotaknuo i zahvaljuje Talijanu
da je talijanskoga učiteljstva u Trstu Poli-
službena „Trieser Zig.“ donosi onaj isti
teleogram, kao svoj, i tiska razširenim
slovima na resoluciju pl. Burgstallera, dočim
je ono štu na govoru Spinčića. Zar se bili
vladini organi jedno za talijanskimi zastu-
pnicima i njihovimi željama u Primorju?

Nego to bi još lakše pregorili. Mi
već davno znamo, da su vladini listovi u
naše mjesto. Višilo im se na licu, da je
to na njih dobar otisk učinilo, te ako smo
i do sada čuli izticati blagost i dobrota pre-
svjetloga, to smo sada imali prilike na vlasti
se o tome osvjeđaći. Običi glosi
se: „To je naš čovjek, to je dobar pastir
svoga stada, kad su ga čuli prigodom po-
dieživanja sv. krizme i prigodom ustoličenja
novog župnika onako ljubke milo, mudro zbo-
riti. Taj je dan presvetili bzbija čuveni pokau-
zao, kako se on neboji rada, kako je on puk
ulagan, jer ako je i bila krizma opredijeljena
za nedjelju i ponедjeljak, to je odmah kod svoga
delazka javio, da će sve u nedjelju izvesti,
pošto se je baš prvi dan Svetišnji smilovao
poslje duge suje sa tibim daždom, pak
ne telci idu na radaju. To se biskupi,
to su svećenici, to su pastiri, koji se skrbe
ne samo za duševna, već i za tjelesna
dobra povjerenog im stada. Izbila je taj dan
presvetili biskup mnogo radio. Ob 7 sati
u jutro slazio je sv. misu, poslije koje zapo-
čela je odmah sv. krizma. Ta je trajala do
10 sati, a sad započelo ustoličenje. Novo-
ustoličeni župnik dopao nam se ne samo svoga
lijepom vanjštinom, već i u svojim mudrim
zborjenjem i ljubkinim glasom. Poslije ustoličenja
bila je svečana sv. misa pjevana od novog
ustoličenoga, koji se svršila oko pola satu za
podne. Crkva bila je dupkom puna.

C. kr. vlasti zastupao je polit. povjerenik
u Krku, pogl. Polley, koji je poslije sv. misi
pred cerkvenim sratima oslovio u kratko puk
preporučiv mu štovanje i poslušnost prema
novom župniku. Iza večerje, naime o 4 sata
popodne nastavio jo presvetili krizmanu,
koje je dovršilo ob 6, i krizma u svemu
nješto 380 djece, a tad se procesionalno od-
putilo na grobište, gdje se pomolio za pokoj
umrviših.

U večer vidjelo se presvetljenim na licu,
da je zbilja trudan. Pomislio od 7 sati u
jutro do 7 sati u večer male neprestano go-
voriti, jer je osim običnih rieči pri podjež-
avanju sv. krizme, još i djeci izpitirao, a i
ono vremje za objeda dakako da nije sutio,
već je sve gostove za obilnim stolom kod
bijšeg župe-upravitelja mrc. Ant. Kirincića
držao u dobrom razpoloženju. Sutra dan nije
ni misio, ali je ob 8 sati otisao k sv. misi,
toako mu je i titrao ljubak posmjeh na licu,
to mu se ipak opazilo, da nije posve zdrav,
a isti hod bio mu sporiji nego li obično.
Sasvim tim još je nijekoliko zaostavše djece
krizma. Poslije podne oko 5 sati odjelio se
od nas, ostaviv u svima dobar, vrlo dobar
utisak. Gromki „Zivio“ razlegao se pri od-
lazu. U našoj sredini ostavio je sada novog
župnika, koji neki nam župnikuje do vi-
soke starosti.

Iz Baške javlja nam prijatelj, da je
sl. ravnateljstvo pošta i brzojava u Trstu
na molbu občine Baška promjenilo napis
na pečatu poštanskoga uređa u istom mjestu.
Sada se malazi na talijanski takoder i
hrvatski.

Ovoliciko do znanja svim hrvatskim i
slovenskim občinam Istre, koje trpe juš
uvječ, da se u mnogih post. u edilj bani
jedino talijanski jezik na pečatih, tiskovi-
vih itd. — Tko kuća toće se otvara!

Povodanj na Pićašćini. Dne 13. 2. m.
nahruplica je silna kiša u onih stranah, te
poplavila pićanski lug i uništila najveći
dio sela.

Kako hrzo gubi snagu i moć konj kod
napornog rada, je svakom konj-poseđocu poznato.
Ukovenost kite je mnogo puta uzrok
naporom, kojim je isti podržan. K izvrsnoj
radnji i naporu konja pripomaze Kvzidin
restitutionsfluid c. kr. vode za pranje konja.
Ovo sredstvo rabi se izvrsno proti izgobljivanju,
krivohodju, ukovenosti kite, slabosti živaca i
k jastici prije i poslije velikih napora i pri
jaku kasu.

Milodari

za garnitura pisanega stola za našega dijagona pravka
g. d. r. Ante Starčevića,
sto mu se uračilo prigodom otvorena-
njegova doma.

(Kone.)

Sabranu u Mošćenicali: An. Čovid 50 n.,
M. Rudan 50 n., Marija Domadžić 50 n.,
Vittoria Rubinčić 20 n., Marija Baković
30 n., Ivana Rudan 20 n., Marija Šan-

